AREOPAGOS
– vår tid er nå!

Strategi revidert våren 2022

Areopagos – vår tid er nå!

Strategi revidert våren 2022

Vår historie og vårt verdigrunnlag

Jesus overskred religiøse, sosiale og kulturelle grenser. Da apostelen Paulus senere talte på møteplassen Areopagos i Athen, tok han utgangspunkt i athenernes egen tro. Areopagos sin grunnlegger Karl Ludvig Reichelt hadde den samme tilnærmingen da han startet et hjem for buddhistiske og daoistiske munker i Nanjing i 1922.

Karl Ludvig Reichelt og Tao Gai Ja Si

I sitt første møte med kinesisk religion følte Reichelt seg fremmed. Samtidig kjente han på en fascinasjon og et slektskap mellom sin egen tro og munkenes fromhet. Han oppdaget at Gud hadde gått foran og satt sine fotavtrykk i kinesernes tro og kultur. Etter mange år med studier, møter med munkene og en endring i sitt eget fromhetsliv, der Reichelt også tok inn elementer fra munkenes praksis, var en ny og særegen misjonsstrategi modnet fram. Kirkens møte med mennesker med en annen religiøs tilhørighet skulle preges av studier, fordypning og medvandring.

Etter bare få år i Nanjing måtte Reichelt og hans medarbeidere flykte. De kjøpte en eiendom i Hongkong og startet byggingen av et nytt broderhjem der. I over 90 år har det kristne senteret på Tao Fong Shan, «Fjellet der Kristus-vinden blåser», legemliggjort den visjonen som ligger til grunn for Areopagos som bevegelse. I dag er Tao Fong Shan selvstendig, og en lokal stiftelse med deltakelse fra Areopagos har siden 2010 hatt ansvaret for eiendommen og for å støtte virksomhetene på stedet økonomisk.

Gjennom skiftende tider har noen varige Areopagos-verdier vokst frem:

- **En dialogisk tilnærming**, i møte med mennesker med et annet tros- og livssyn enn det kristne og i formidlingen av evangeliet
- **En helhetlig spiritualitet**, som springer ut av møtet mellom øst og vest
- **Faglig fordypning og forankring**, innenfor feltene dialog og trospraksis

Areopagosfortellingens anliggende var sentral allerede for Reichelt. Paulus sine ord til athenerne forble et sentralt referansepunkt for hans teologi og praksis: «Gud er jo ikke langt borte fra en eneste en av oss. For det er i ham vi lever, beveger oss og er til». Gud er alltid større («Deus semper major») enn våre teorier, forestillinger og forventninger.

Vårt formål

Areopagos sitt formål er å dele evangeliet i en religiøst mangfoldig og sekularisert verden. Livssynsmangfoldet er nå like utenfor dørstokken vår, og sekulariseringen av samfunnet stiller Areopagos overfor både utfordringer og muligheter når vi skal definere hva det kan bety «å dele evangeliet», med våre verdier til grunn. Konkret gjøres dette i Skandinavia gjennom eget arbeid med dialog og trospraksis, og i samarbeid med partnere både her og i Asia. Vår tilknytning til Asia er utdypet i et eget strategidokument for Areopagos sitt engasjement i Asia. Denne kan med fordel leses sammen med herværende strategiplan, da de utfyller hverandre.

Å dele evangeliet medfører for Areopagos å dele erfaringer av evangeliets frigjørende, livgivende og fredsskapende kraft, i åpen dialog med medvandrere. I denne dialogen respekteres den andres erfaringer og tilkjennes verdi. Vår tilnærming er preget av en helhetlig spiritualitet, som kommer til uttrykk i hvordan vi forholder oss til Gud, mennesker og vår verden. Areopagos står i en økumenisk tjeneste, rotfestet i en luthersk arv.

Vårt virke og hvor vi vil

Vi er overbevist om at Areopagos fortsatt har et viktig og relevant oppdrag i et samfunn som i økende grad preges av sekularisering, globalisering, kulturelt og religiøst mangfold. Denne samfunnsutviklingen har også ført med seg utfordringer som fragmentering av fellesskap, polarisering og materialisme. Vi tror at vårt oppdrag og formål kan svare på noen av disse utfordringene i vår tid.

Areopagos sine prosjekter og aktiviteter spenner bredt, og det er derfor nyttig å samle disse i noen univers: Det meste av vårt virke er på en eller annen måte knyttet til dialog eller trospraksis, og mange prosjekt har elementer av begge deler. Med trospraksis menes handlinger og vaner som er religiøst begrunnet. En kristen trospraksis er noe jeg gjør fordi jeg er kristen, eller det kan være noe jeg inviterer andre med på for å dele erfaringer av trospraksis. Det betyr ikke at alle som er kristne må gjøre alle de samme trospraksisene.

Med dialog mener vi et gjensidig respektfullt møte, uten skjulte hensikter. Partene går inn med en lyttende og åpen holdning, for å utvide både sin egen og den andres forståelseshorisont. Dette fordrer en vilje til å dele av sin tro og sitt eget liv, samt en åpenhet for å la seg bevege av den andre. Dialogen Areopagos jobber for, tar gjerne utgangspunkt i tekster, praksiser, kunstopplevelser eller andre konkrete erfaringer. Dialogkompetanse for kirkens møte med andre religioner og livssyn, så vel som for den økumeniske samhandlingen, fremstår i økende grad som et etterspurt behov Areopagos fortsatt kan og skal møte. Formen og verktøyene for dette utvikles og tilpasses konteksten av Areopagos selv, og sammen med våre samarbeidspartnere.

Dialog har i Areopagos sin historie også skjedd gjennom delt trospraksis, samtidig som trospraksis hele veien har hatt en tydelig egenverdi som noe som styrker, fordyper og utvider vår egen kristne tro og religion. Begrepet «religion» har sine røtter i det latinske religare, som betyr å binde eller koble sammen. Areopagos ønsker å formidle en tro som kobler himmel og jord, og som gjennom trospraksiser binder søkende mennesker sammen og til noe større enn seg selv. Derfor inviterer Areopagos til tidløse og fornyede former for trospraksiser som en sentral del av vårt virke. Både i Danmark og Norge er Areopagos pådriver, initiativtaker og samarbeidspartner for å etablere og gjøre tilgjengelig trospraksiser preget av kontemplasjon, dialog og nestekjærlige handlinger.

Den spiritualiteten Areopagos står for i alt vårt virke er helhetlig, eller holistisk, på den måten at den omhandler hele mennesket med ånd, sjel og legeme. Selve ordet spiritualitet er dannet av spiritus, ånd. Det indikerer at spiritualitet er relatert til mennesket som åndsvesen. Kristen antropologi forstår mennesket som en helhetlig og unik skapning av kropp, sjel og ånd. Et menneskes spiritualitet er derfor fra en side sett gitt i dets skapelse, som noe dypt personlig. Samtidig er skapelse teologisk forstått en pågående prosess med et fellesskapssikte. Derfor er spiritualiteten dynamisk og levende og påvirkes og formes av menneskets erfaringer og relasjoner.

Areopagos sin spiritualitetsforståelse bærer også i seg prinsippene om rettferdighet for og samhørighet med hele skaperverket. Det er denne helhetlige tilnærmingen som gjør at vi insisterer på å holde sammen størrelser som ofte skilles ad: teori og praksis, kultur og natur, tanke og materie, sannhet

og sanselighet. I særskilt grad har det vært viktig for Areopagos å holde sammen den faglige forankringen med erfaring, noe som kommer til uttrykk i vekselvirkningen mellom studier/fordypning og praksisfeltet. Derfor etterstreber vi også at meditasjon og kontemplasjon skal høre sammen med aksjon, og vi tror at dialogens åpenhet fordrer en stødig forankring i egen tradisjon og ståsted.

Da Reichelt levde var det kontroversielt å hente innsikt fra buddhismen gjennom dialogiske møter, og få inspirasjon fra buddhistiske munkers trospraksis. Det kan det fortsatt være. Ofte kan frykten for å miste fotfeste hindre oss i å våge grensevandringen, men for Areopagos er det nettopp der hvor vi lar oss berøre av den andres tro, liv og erfaring at vi også frimodig kan dele av vårt eget.

Dette er veien vi går på. Strategiens hensikt er at Areopagos gjennom sitt virke oppfyller sitt formål, gjennom å invitere stadig flere pilegrimer med på denne veien. En vei hvor dialog og trospraksis bidrar til å fremme fred i oss selv, oss imellom og mellom Gud og mennesker. Vi vil at Areopagos i Norge og Danmark blir den organisasjonen folk ser til for å hente kompetanse og konkrete erfaringer av dialog og trospraksis. For at slike konkrete erfaringer skal bidra til å gi livsmening og sammenheng for mennesker, er det også avgjørende for Areopagos sitt formål at vi gir språk til en kristen forståelse av eksistensielle spørsmål og tema, som hva det kan bety å tro på Gud i dag.

Vår organisasjon

Stiftelsen har kontorer i Norge og Danmark, og er også til stede i disse landene med selvstendige medlemsforeninger som deler stiftelsens formål. Foreningene har en organisasjonsmessig tilknytning til stiftelsen gjennom representasjon i stiftelsens representantskap, og bidrar til å skape og styrke engasjement og eierskap blant våre medlemmer og frivillige.

Areopagos styrker sin relevans og betydning gjennom at flere identifiserer seg med våre verdier, mål og aktiviteter. Vi ser på våre medlemmer som medvandrere, og vil bli enda tydeligere på hva vi inviterer til når vi inviterer til medlemskap. Alle som deler Areopagos sitt engasjement for dialog og trospraksis i vår tid, eller som er inspirert av vår helhetlige tilnærming til spiritualitet og sannhet, er medvandrer som vi også gjerne vil bygge organisasjon sammen med.
For å bygge et bredere lag og nå nye grupper og medlemmer, vil vi jobbe med:

- Synergier mellom våre forskjellige aktiviteter og prosjekt
- Samarbeidspartnere, både eksisterende og nye
- Synliggjøring og kommunikasjon

Staben har et særskilt ansvar for å skape synergier mellom våre forskjellige aktiviteter og prosjekt. Dette handler både om bevisstgjøring av hvordan disse henger sammen, hvordan vi kan knytte flere tettere på organisasjonen gjennom våre aktiviteter og engasjere frivillige i enda større grad. Lederteamet har et særskilt ansvar for å bygge nettverk og utvikle nye samarbeid, samt utarbeide en kommunikasjonsstrategi sammen med de kommunikasjonsansvarlige.

Vår strategiske prioritering fremover

Areopagos har over tid opparbeidet seg en bred portefølje innenfor våre felt, og med en initiativrik stab har det også vært igangsatt og gjennomført et mangfold av prosjekter og aktiviteter. Vi skal fortsatt være et utforskende og nysgjerrig fellesskap som holder sammen tradisjon og nytenking. Samtidig skal vi skjerpe vårt fokus for å kunne bli den organisasjonen folk umiddelbart forbinder med trospraksis og dialog.

Skjerpet fokus innebærer prioriteringer, både på ressurssiden og samarbeidssiden. Derfor vil vi implementere en sjekkliste for strategisk prioritering, som et verktøy for å hjelpe oss til å fokusere bedre fremover:

- Er dette et tydelig dialog- og/eller trospraksis-prosjekt?
- Bidrar prosjektet til at mennesker får erfare en helhetlig spiritualitet?
- Bidrar prosjektet til at folk opplever evangeliet som frigjørende og livgivende?
- Gir prosjektet utvidet forståelse og erfaring av sannhet og/eller skjønnhet?
- Fremmer prosjektet møtet mellom Øst og Vest?
- Møter prosjektet et samfunnsbehov?
- Får vi kvalitativt og kvantitativt sett godt utbytte av dette prosjektet, sammenlignet med andre potensielle prosjekt?
- Bidrar prosjektet til å bygge Areopagos som organisasjon? (I.e. engasjerer prosjektet frivillige, bidrar til synliggjøring og til at vi får flere medlemmer?)
- Er prosjektet økonomisk bærekraftig?
- Når prosjektet nye målgrupper?
- Bygger vi fruktbare relasjoner med samarbeidspartnere gjennom prosjektet?

Sjekklisten spør etter prosjektets innhold og formål, men også mer organisasjonsmessige hensyn. Begge deler er viktig når vi skal vurdere hvilke prosjekter og aktiviteter som skal videreføres eller igangsettes.

Noen «kjerne-prosjekt» vil kunne innfri hele sjekklisten, men de fleste prosjektene våre er foreløpig ikke der. Fremover vil vi jobbe for at flere prosjekt og aktiviteter får en enda tydeligere Areopagos-profil, og dermed bidrar både til at vi oppfyller vårt formål og bygger organisasjonen. Å oppfylle vårt formål forutsetter på den ene siden at vi gjør disse strategiske prioriteringene, men prioriteringene må også følges opp av målsettinger og evaluering av disse underveis.

Våre målsettinger og måleverktøy for 2022-2026

For en organisasjon som Areopagos vil det være behov for flere forskjellige parametere og måle suksess etter. Både kvalitative og kvantitative målsettinger har sin plass, fordi vi vil ta vårt oppdrag på alvor og forvalte våre ressurser på best mulig måte. Å finne frem til de måleverktøyene som motiverer, holder oss ansvarlig og sikrer at vi beveger oss i riktig retning er derfor i seg selv en viktig oppgave.

Men hvordan måles transformerte liv? Eller bevegelse i retning av Den andre? Eller utvidet horisont og fordypet innsikt? Kan betydningen av en kunstopplevelse eller et guddommelig møte gjengis med statistikk? Nei, men vi kan se til kirkens lange historie for å få hjelp til hvordan vi kvalitativt kan vurdere vårt arbeid.

Helt fra kirkens spede begynnelse, som vi leser om i evangeliene og Det nye testamentet, har vitnesbyrdet stått sentralt. Fortellingen om den levde erfaringen. Når Areopagos skal rapportere på måloppnåelse, skal vi samle og formidle fortellingene om transformerende møter og forandrede liv. Et narrativt evalueringsskjema kan være nyttig når vi skal samle slike fortellinger. Det kan se slik ut:

Berøring med virkeområdene våre	Spiritualitet	Erkjennelse	Kulturmøte
Hvordan er fortellingen knyttet til trospraksis eller dialog?	På hvilken måte formidler fortellingen en erfaring av helhetlig spiritualitet?	Bærer fortellingen i seg en utvidet forståelse og erfaring av sannhet og/eller skjønnhet?	Er det en erfaring i skjæringspunktet møtet mellom Øst og Vest?

Sammen med den narrative tilnærmingen, skal vi også ha faste målinger av mer kvantitativ karakter: En årlig evaluering av antall medlemmer og fastgivere, antall pågående og nyetablerte prosjekter/aktiviteter og hvor mange mennesker vi når med disse, hvor mange frivillige vi har engasjert i løpet av året, og hvor stor andel av våre arrangement som har gått i økonomisk balanse. Det er naturlig at denne evalueringen skjer i forbindelse med utarbeidelsen av årsrapporten i begynnelsen av hvert år. Hensikten med denne årlige målingen er ikke tallene i seg selv, men at vi skal kunne følge utviklingen over tid og gjøre nødvendige justeringer dersom vi ser at det er nødvendig.

Hvorvidt det også er ønskelig å sette seg noen konkrete måltall og eventuelt hvilke, blir opp til lederteamet, sammen med de nasjonale avdelingene, å vurdere fra år til år.